

po stránce negativní není přemrštěná se zřetelem k pořizovacím nákladům na byt a k občanskému zisku pronajímatelovu. Pojmů činže přiměřené a na druhé straně činže zřejmě přemrštěné užívají ostatně i zákony, na př. zákon o válečné lichvě a zákon o ochraně nájemníků. Ani pojem »přiměřené polohy bytu« není neurčitým, neboť jest v rozsudečném výroku zároveň vysvětlen a doplněn tím, že náhradní byt má býti buď v Karlíně nebo v Praze I., II. a V.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Při právním posuzování věci jest dovolacímu soudu vycházeti ze skutkových zjištění odvolacího soudu. Dlužno tedy vycházeti z toho, že žalovaný Karel Č. jménem vlastním a v plné moci své manželky při koupi domu převzal závazek z ústního ujednání, že opatří žalobkyni náhradní byt. Tímto zjištěním je vyloučen výklad, že nešlo o samostatný závazek žalovaných, nýbrž jen o výjimku, na které bylo učiněno závislým právo žalovaných, žádati na žalobkyni vyklizení jejího bytu. Co do výkladu ujednání o opatření bytu, rozsahu a dosahu závazku žalovaných, jeho dostatečné určitosti a možnosti jeho splnění, opakuje dovolání v podstatě jen námitky, které byly uplatňovány již v odvolání. Tyto námitky vyvrátil odvolací soud zevrubně a výstižně. Proto se odkazuje dovolání na důvody soudu odvolacího, s nimiž dovolací soud souhlasí, poněvadž hová jak zákonu, tak i stavu věci. Bude na žalovaných, by splnili závazek rozsudkem jim uložený; povede-li žalobkyně přes to proti nim exekuci, nezbude, než aby se proti ní bránili námitkou, že svému závazku již dostáli, a tuto svou námitku prokázali. Mylným jest názor dovolatelů, že jejich závazek jest posuzovati podle § 880 a) obč. zák. Toto ustanovení předpokládá, že někdo slíbil plnění osoby třetí tak, že se buď zavázal, přimluviti se u osoby třetí, nebo zaručil se za to, že třetí osoba bude plniti. Zde však nejde o plnění osoby třetí, nýbrž o vlastní plnění žalovaných, opatření žalobkyni byt.

Čís. 7214.

Bylo-li manželství rozvedeno ku společné žádosti manželů o dobrovolný rozvod manželství od stolu a lože a manželé, bydlící v obvodech různých sborových soudů, podali společnou žádost o rozluku, není zákonných předpokladů pro místní příslušnost a jest určití soud podle § 28 j. n.

(Rozh. ze dne 11. července 1927, Nd II 103/27.)

Nejvyšší soud ustanovil podle § 28 j. n. zemský civilní soud v Praze za onen soud tuzemský, jenž bude místně příslušným k prove-

dení řízení a k rozhodnutí o žádosti Justiny D-ové, rozené S-ové v L. na Moravě a Roberta D-a, obchodního disponenta v Praze, za přeměnu rozvodu v rozlukou manželství.

D ů v o d y:

Podle obsahu společné žádosti manželů D-ových bylo jejich manželství rozvedeno usnesením okresního soudu v Olomouci ze dne 27. dubna 1926 k jejich společné žádosti o dobrovolný rozvod. Nejsou tu proto předpoklady § 20 čís. 2 rozl. zák. pro příslušnost krajského soudu v Olomouci, že žádosti za rozlukou předcházela spor o rozvod, o kterém by krajský soud ten byl rozhodoval v první stolici. Když vůbec nepředcházela spor žádosti za přeměnu rozvodu v rozlukou, řídí se příslušnost pro vyřízení žádosti číslem 3 § 20 rozl. zák., podle něhož je příslušným sborový soud, v jehož obvodě má svůj obecný soud manžel, proti němuž žádost za rozlukou směřuje, a není-li takového soudu v tuzemsku, je příslušným sborový soud, v jehož obvodě má svůj obecný soud žadatel. V tomto případě podali oba manželé žádost společně a oba mají svůj obecný soud v tuzemsku, ovšem u okresních soudů v obvodech různých sborových soudů. Příklad ten není v rozlukovém zákoně výslovně řešen a ani jinak není tu podmínek pro místní příslušnost některého tuzemského soudu. Ačkoli nemůže býti pochyby, že věc, o niž jde, spadá pod pravomoc zdejších soudů, když jde o manžely, kteří mají svůj obecný soud v tuzemsku a jichž manželství v tuzemsku bylo rozvedeno, není tu tedy zákonných předpokladů pro místní příslušnost některého tuzemského soudu pro vykonávání soudnictví v tomto směru. Odepřely proto jak krajský soud v Olomouci, tak i zemský civilní soud v Praze právem svou příslušnost. Ale podle toho, co bylo řečeno, nejde o záporný spor o místní příslušnost mezi krajským soudem v Olomouci a zemským civilním soudem v Praze, nýbrž jde v pravdě o případ, kde stanoví příslušnost nejvyšší soud podle § 28 j. n. Pohlížeje na věc s tohoto hlediska ustanovil nejvyšší soud z důvodů účelnosti zemský civilní soud v Praze za soud, který má platiti za soud místně příslušný pro dotčenou právní věc.

Čís. 7215.

Do rozhodnutí odvolacího soudu, jímž nevyhověl návrhu, by odvolání z formálních důvodů bylo odmítnuto, není opravného prostředku.

Do rámce činnosti vykonavatele poslední vůle spadají též výkony, jimiž měly býti odklizeny překážky splnění odkazů. Úřad vykonavatele poslední vůle nezaniká odevzdáním pozůstalosti. K činnosti vykonavatele poslední vůle náleží také přípravy ku sporu, k němuž byl jako takový poukázán pozůstalostním soudem. Nemá však nároku na útraty ve sporu, v němž vystupoval jménem pozůstalosti, ač mu to nebylo pozůstalostním soudem přikázáno.